

Τα Χειρόγραφα δέ ν' επιστρέφονται

ΤΑΙ 2

Διευθυντής Τυπογραφείου Γ. Κιτσολάμπρος

«ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΦΩΝΗ»
Πανεπειρωτική Έφημερίς
ἐν Ἰωαννίνοις
Ἰδιοκτήτης
Γ. Κιτσολάμπρος
Συνδρομαί
Ἐτησία ἑσῶπ. δρ. 100
Νομικ. προσώπων 200

ΣΤΟ ΘΕΜΕΛΙΩΜΑ
Τοῦ Δημ. σχολείου Παραμυθιάς
Εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου δωρητοῦ
ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΒΟΥΓΑΓΑΡΗ

Δουλοῦδια δροσερὰ καὶ μυρωδάτα
σκορπάμε μ' ἐλυσάνερη χαρὰ
στὸ μέρος ποῦ θ' ἀνθολογούνταν
φωνούλες, γέλοια, τραγουδία ζωηρά.
Σκαλίζοντες τίς πέτρες οἱ ἐργάτες
θὰ τίς δάνουν μιά-μιά ἀπανοτὴ
λαμπρὸ κτερίου νὰ στηθοῦν οἱ πλά-
τες
μεγαλόπρεπη νὰ κάμουν τὴ σκεπή.
Καὶ μέσα τὰ παιδάκια ἕνα—ἕνα
φοιτῶντας σὲ τὴν ἀγάλη τοῦ σχολείου
μὲ τῶν καλῶν δασκάλων τὴ φρονι-
μίδα
θὰ νὰ μορφώσουν σῶμα, ψυχὴ καὶ
νοῦ.

Κι' ἂν ὁ δρόμος τῆς ζωῆς τὰ φέρῃ
σὲ μέρη ξένα καὶ ἀλαργινὰ
τοῦ δωρητῆ ἔτι ἀφῆσε τὸ χέρι
τρανὸ παραδείγμα θὰ γίνῃ εἰς αὐτά.

Δὲν δίνεις ἀνεση μόνον εὐεργέτη
ἀλλὰ μωρφώνεις κατ' εὐθείαν τὴν
ψυχὴ
παραδείγμα φιλοπατρίας θὰ νὰ στέ-
κῃ
ψηλά μὲν στὴν ψυχὴ τοῦ καθ' ἑκά-
στης

ῶ Δωρητή! σεπτέ, ποῦ φτερουγί-
ζει
ἡ αὐλὴ ψυχῆ σου γύρω στοργικὰ
αἰώνια θὰ σὲ γλυκοναγουρίζῃ
ἡ ἀδολή, φωνούλα ἀπ' τὰ παιδιά.—

Καὶ πρῶτοι ἐμεῖς μὲ εὐγνωμοσύνη
μ' εὐλικρινὴ ἀπ' τὴν καρδιὰ λαλιὰ
ἐυχόμεστε σὲ Σε αἰώνια μνήμη
καὶ στοὺς δικούς σου Ἰγεία καὶ
χαρὰ.—

21 ΜΑΪΟΥ 1934

Καίτη Βελλίου—Τσουγιοπού-
λου

πλὴν τῆς Παραμυθιάς τὸ Ἐλευ-
θεροχώριον, Κεράσσοβον, Σεν-
κον, Ἀγία Κυριακή, Σέλιανην
Παρθαλίτσα, Σαλονίκη καὶ Κα-
ταμάχη.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δημοσίαν ὁ-
δὸν Ἰωαννίνων Παραμυθιάς,
δι' αὐτὴν εἶναι τὸ κράτος ὁρμόδι-
ον καταλήγει ὁ κ. Σταύρου.

Ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν λαϊκὴν ἐκ-
παίδευσιν ἐμερίμνησεν ὁ κ. Ἐ-
παρχος. Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ
ιδρυθῆσαν 11 προσωρινὰ νηπια-
γωγεῖα εἰς τὰ ὁποῖα φοιτοῦν ὡς
ἐπὶ τὸ πλεῖστον παιδιὰ Ὀθω-
μανῶν. Τὸ ἔργον πᾶς τις ἀντι-
λαμβάνεται, πόσον βαρὺ καὶ ἐπι-
μοχθον εἶναι. Ἐν τούτοις ὁμοῦ
κι' ἐδῶ τ' ἀποτελέσματα εἶναι ὁ
πωδὴποτε εὐχάριστα. Ὅσον ἀ-
φορᾷ τὴν Γεωργίαν καὶ Κτηνο-
τροφίαν, κι' ἐδῶ ἡ ἐπαρχία κα-
τὰ δύναμιν μεριμνᾷ μὲ ζῆλον
καὶ στοργήν.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁμοῦ θὰ
συντελέσῃ ἀσφαλίστηρον εἰς τὴν
ὀρθοπόδισιν τῶν γεωργικῶν
πληθυσμῶν τῆς περιφερείας εἶ-
ναι βεβαίως ἡ ἰδρυσις ὑποκατα-
στήματος Ἀγροτικῆς Τραπέζης
ἐν Παραμυθίᾳ.

Ἀλλ' ἡ σημερινὴ φυλοκρα-
τικὴ Κυβέρνησις τοῦ κ. Τσαλδάρη,
δὲν πρόκειται νὰ κάμῃ τέ-
τοιον πρᾶγμα στὴν Τσαμουρτζιά.
Ἐννοεῖ ν' ἀφήσῃ ἀνενόχλητον
τὴν μαινομένην τοκογλυφίαν σὺν

Η ΠΡΟΧΕΣΙΝΗ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑ
ΥΔΡΑΥΛΙΚΑΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΛΟΥΤΡΩΝ

Προχθὲς ἐγένετο ἡ δημο-
πρασία διὰ τὰς ὑδραυλικὰς
ἐγκαταστάσεις τῶν Δημο-
τικῶν λουτρῶν. Εἰς ταύτην
ἔλαβον μέρος μόνον οἱ δύο
ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικθέντες
μειοδῶται, τοῦ τρίτου—κα-
τοίκου Ἰωαννίνων—ἀπο-
κλεισθέντος κατὰ σκανδα-
λώδη τρόπον τὴν τελευ-
ταίαν στιγμὴν.

᾽Ως δικαιολογητικὸν τῆς
ἀποκλείσεως τοῦ τρίτου
μειοδῶτου προεβλήθη ὅτι
οὗτος δὲν εἶχεν ἐπισυνά-
ψαι εἰς τὰ δικαιολογητικὰ
αὐτοῦ δέλωμα ἐργολάβου
Ἀλλὰ τοιοῦτον δέλωμα
ὁμοῦ, ὡς ἐπληροφόρηθη-
μεν, δὲν ἀναγράφεται εἰς
τὴν διακήρυξιν οἱ ἀπαι-
τεῖται. ἑσπεροῦντο δὲ τοι-
ούτου καὶ αὐτοὶ οἱ ἐξ Ἀθη-
νῶν ἀφικθέντες μειοδῶται
ὅταν δὲ διεπιστώθη τοῦ

το καὶ ἀνεγνωρίσθη τὸ δι-
καιον τοῦ ἀποκλεισθέν-
τος ὑδραυλικοῦ, ἐπετράπη
εἰς αὐτὸν νὰ λάβῃ μέρος
εἰς τὴν Δημοπρᾶσιαν, ἄλ-
λ' ὥς ὅτου ὁμοῦ μεταβῇ
οὗτος εἰς τὸ ταμεῖον καὶ
ἐφοδιασθῇ μὲ τὸ σχετικὸν
γραμμάτιον, ἡ ὥρα παρῆλ-
θε καὶ οὕτω κατὰ τρόπον
εὐσχημὸν ἀπεκλείσθη τῆς
δημοπρασίας.

Σημειωτέον δὲ ὅτι ἡ το-
μὸς μόνος μειοδῶτης ὁ-
στις εἶχε παρευσιᾶσθαι κα-
τὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέ-
ραν δημοπρᾶσιαν, ἡ ὁποία
ὁμοῦ εἶχεν ἀναβληθῇ λό-
γῳ τοῦ ὅτι δὲν εἶχον ἀφι-
χθεῖ οἱ ἐξ Ἀθηνῶν μειοδῶ-
ται ὑδραυλικοί.

Ὁ ἀποκλεισθεὶς ὑδρυλι-
κὸς ὡς ἐπληροφόρηθημεν
ὑπέβαλεν ἐνστάσιν εἰς τὴν
Γεν. Διοίκησιν.

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΤΟ ΛΟΥΤΡΟ ΤΗΣ ΑΐΤΣΗΣ

Τοῦ γνωστοῦ συγγραφέως Χ

(Συνέχεια καὶ τέλος)

Ἡ δυσκολία εἶταν νὰ βγῇ ἡ Αἰσὶς
Χανοῦμ μονάχη ἀπὸ τὸ χαρέμι. Τὴν πρῶ-
ταν νὰ εἰπῇ στὸν γέρο τύραννόν της
Τυχαίως σκέφτηκε τὴν πλεῖσιν συνειθι-
σμένην θὰ πῆγαίνας στὸν λουτρό! Καὶ
χωρὶς νὰ χασομερήσῃ καθόλου, ἄρχισε
τὴν ἐτοιμασίαν καὶ κατανίζοντας τὰ
δαφνοκούκουσα γὰ τὰ μαλλιά, χαμο-
γέλασε στὴν εὐτυχία, ποῦ τὴν πρό-
σπεσε.

Ἀλλὰ ἡ ὄνειρό της δὲν βάσταξε πο-
λύ, γιὰ τὸ λίγο τὴν ξάφτισε τὸ χτύ-
πημα τοῦ ραβδιοῦ τοῦ γέρου ἀπάνω
στὰ χαλίκια τοῦ περιβολίου, κι' ἀφῆ-
νοντας ὅλα στὴν μέση, ἔτρεξε, σὺν
πάντα νὰ τὸν βαστάξῃ ν' ἀναβῇ τὰ
σκαλοπάτια τοῦ σπιτιοῦ.

—Ναί, ναί! (γκρίνιας ὁ Χουσεῖν—
γὰς, βλέποντας τὸ ἀσημέννιον τάσι μὲ
τὸν ὀνὸν μονάχη). Εἰσεῖς νὰ βάψῃς
καὶ ν' ἀλλάξῃς δλημέρη.

—Καὶ τί θέλεις νὰ κάνω, ἄμα τελειώ-
σῃ ἡ λάτρα σου; (Δὲν βαστάχτηκε ἡ
Αἰσὶς Χανοῦμ). Μπορὸ τάχα νὰ σκύ-
βω ἀπάνω ἀπὸ τὴν λούνα τοῦ παιδιοῦ
μου, ποῦ δὲν ἔχω, σὺν τὴν καλὸν τυχῆς
μητέρας πῶχρον;

Ὁ ἐδδομηγνῆτης ἄγας μούγκρης,
σὺν θερῷ ἄγριον καὶ ζήτησε τὸ φαί τοῦ
ἀλλὰ καθισμένος ἀντίκρου στὴν γυναῖκά
του τὴν κούταξε μὲ τὰ μαδημένα μά-
τια του.

—Καὶ τὰ λουλοῦδια στὰ μαλλιά;
(ῥώτης ἀπόστα). Καὶ γιὰ τὴν ὥρᾳ τὰ
γιορτινὰ σου; Ποῦ λογαριάζεις νὰ μοῦ
πᾶς;

—Θέλω νὰ πάω στὸν λουτρό. Στε-
νοχωρήθηκα! Θέλω νὰ ἰδῶ λίγο μου-
τρα φίλιν. Ν' ἀλλάξω μαζὺ τοὺς τὸν
ἀχνὸ ἀπὸ τὸ στόμα μου, καὶ νὰρθῶ
παλὴ νὰ κλειστῶ μέσα σ' αὐτὸν τὸν
τάφο!

—Στάσου πρῶτα νὰ πεθάνω κι' ὅ-
τε πηγαῖναις μονάχη σου στὸν λου-
τρό!..

Ἀκούγοντάς τον ἡ Αἰσὶς, σκέφτη-
κε ὅτι χέλασε εἶται ἡ δουλειά.

Μετὰ στὰ δρομάκια τὰ βουβὰ, ποῦ
ἔλαχε ὁ ἥλιος τοῦ μεσημεριοῦ, ἡ
Αἰσὶς χανοῦμ κι' ὁ ἀντρας της πῆγαί-
ναν ἕκαστος ὁ ἑνὶς ἀπὸ τὸν ἄλλον.

Ἐκεῖνη χαριτωμένη, λιγερή, καίτω
τε αὐτὴν ἀπομυζήσῃ καὶ τὴν
τελευταίαν ἰκμίδα τοῦ ἀγροπ-
κοῦ πληθυσμοῦ!

Π. Π.—ς

Εἰς τὸ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἀσφά-
λεια καὶ Ἀγοστικὴ ἀσφάλεια.—
Ἡ ἰδρυσις Ἐνδύσεως πιστω-
τικῶν συνεταρισμῶν κτλ.

ἀπὸ τὸ μεταξωτὸ γιασμάκι, κι' αὐτὸς
καμπούριασμένος ἐπ' ἀνὰ στοῦ ραβδίου
τοῦ, ἀκολουθοῦσε γροινιάζοντας καὶ
βήχοντας, κι' ὅλο τὴν στραβοκύντα-
ζε. Ὅσο ὁμοῦ ἀνέβαιναν τὴν ῥάχη
τόσο καὶ σφιγγόνταν ἡ καρδιὰ τῆς
Αἰσῆς.

Ὁ δρόμος εἶταν ἔρημος, καὶ δὲν
ἔβλεπε ὡς πέρα, ἔξω ἀπὸ τὸν στρα-
βὸν τὸν ζήτηλα, ποῦ σιγοπήγαυε φου-
στῶντας τὴν φλογέρα του. Σέλιγο καὶ
θάφταναν τὴν κορφὴ. Φαίνονταν κι'
ὅλας ὁ λουτροὸς στὴν στροφή τοῦ δρό-
μου, μὲ τὴν πρῶτην καὶ δευτέραν
τάχης, ποῦ λαμποκοποῦσαν στὸν ἥ-
λιο. Κιτρινίσε ἀπὸ τὸ καλὸ τῆς ἡ Χα-
νοῦμ, γιὰ τὸ λίγο ἀκόμα καὶ δὲν προ-
σπεροῦσαν τὸν σφαλισμένον φοῦνον
κι' ἔπειτα τὰ τρία ἀσπρισμένα σκαλο-
πάτια!

Σταματᾷ ὁμοῦ ἀπότομα, ἀλλὰ παύ-
ει καὶ τὸ ραβδί τοῦ γέου νὰ χτυπᾷ
στὸ λιθόστρωτο.

—Τί σ' ἐπῆσε κόρη τοῦ Διαβόλου;
(Σειτάν—κιζή) Γιατί δὲν περπατᾷς;
—Στάσου! Στάσου μιά στιγμὴ...
τοῦ ἀπαντᾷ ἐκείνη.

—Τί τρέχει; Πές γλήγορα;
—Κόρη καὶ μετὰ τὸ ζωνάρι τοῦ
σαλβαριοῦ μου!

Ἐγινε κατακόκκινος ὁ γέρος καὶ
μούγκρης κυττώντας πρὸς ὅλες τὰς
μεριές, ἀλλὰ καὶ ἡ Αἰσὶς κοιτοθε-
σφιστὰ τὴν μέση της μὲ τὰ δύο χέ-
α, τάχα νὰ μὴν πέσῃ τὸ σαλβαρίο.

—Καὶ τώρα τί θὰ κάνῃς;
—Στάσου ἔδῳ (τοῦ λέει) κι' ἐγώ
μπαίνω μιά στιγμὴ σὲ τὸ τοῦτο τὸ χα-
ρέμι γιὰ νὰ δέσω τὸ ζωνάρι μου.

Καὶ δίχως νὰ προσμένῃ ἀπάντησιν,
ἔσπεσε τὴν θύρα τοῦ μικροῦ σπιτι-
οῦ μὲ τ' ἀσπρισμένα σκαλοπάτια καὶ
μπερὴ μέσα βισσιτικῇ.

Ὁ Χουσεῖν—ἄγας ἔβρινε, σὺν λα-
γῶς, στὴν μέση τοῦ δρόμου, γιὰ τὸν
ἀπαγόρευε ὁ νόμος νὰ μὴν κι' αὐτὸς
μέσα στὸ χαρέμι!

Ποῖμενε πολλὴν ὥραν ὁ γέρος χτυ-
πώντας τὸ ραβδί του νευρικά καὶ ὅ-
ταν πλεῖα φάνηκε ἡ Αἰσὶς ντυμένη
καὶ μὲ τὰ μάτια καταβαρυσμένα:

—Ἀλλά! (τῆς φώναξε πρᾶσινας
ἀπὸ τὸ θυμὸ του).
Τί ἐκάνες τόσες ὥρες ἐκεῖ μέσα;
—Ἐ! ἀντρα μου! Μὲ γνωρίζαν αὐ-
τὸς οἰγνυαίνας, μ' ἔβαλαν νὰ καθίσω
μοῦ προσέφεραν καὶ καφέ, καὶ ἔσ-
πρις... γιὰ νὰ περάσῃς βρακκοζῶνα
σὲ δέκα πῆχες σαλβαρίο. Χρεῖσθαι
πολλὴ ὥρα!.....

—Καλὴ, καλὴ!
Κι' ἔπειτα τὴν ἐσπρωγχε ἑκείνος νε-
ρικὰ πρὸς τὸν λουτρό, ἀκούστηκε π

Η ΧΟΕΣΙΝΗ ΠΑΛΑΤΙΚΗ
ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟΝ
ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ
ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΟΥ

ΟΙ Κ. Κ. ΛΟΥΛΗΣ, ΚΙΑΓΙΑΣ, ΒΗΛΑΡΗΣ

Εἰς τὸ Κέντρον Εὐστρα-
τιάου καὶ ἐνὸπιον πλε-
θους κόσμου ἀμίλησαν χθὲς
καὶ περὶ ὥραν 11 1/2 π. μ.
οἱ ἐξ Ἀθηνῶν ἀφικθέντες
βουλευταὶ Ἰωαννίνων κ. κ.
Λούλης καὶ Κιαγιάς, Βη-
λαρᾶς, ὅσον ἀφορᾷ τοὺς λό-
γους, οἱ ὁποῖοι ὤθησαν τὴν
Ἀντιπολίτευσιν ν' ἀπόσχη-
τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς.
Πρῶτος ἀμίλησεν ὁ γερο-
σιαστὴς κ. Βηλαρᾶς, ὅστις
ἐξέθηκε τὴν σημερινὴν
Πολιτικὴν κατὰστασιν
τονίσας ὅτι ὁ ἔθνος συ-
νασπισμὸς θὰ προτάξῃ τὸ
στῆθος τοῦ εἰς ἐνδεχομέ-
νην στιγμὴν, καθ' ἣν ἡ
φυλοκρατικὴ Κυβέρνησις
τοῦ κ. Τσαλδάρη θὰ ἐ-
πεχείρῃ νὰ καταλύσῃ τὴν
ἐλευθερίαν τοῦ λαοῦ.
Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ζητω-
κραυγαὶ καὶ χειροκροτή-
ματα παρατεταμένα ἐκά-
λυψαν τὸν λόγον τοῦ κ.
Βηλαρᾶ.

Ὁλόκληρος ἡ αἴθουσα
ἐσειέτο ἀπὸ τὰς ἐκτενερμί-
ας ὑπὲρ τῆς Δημοκρατί-
ας καὶ τοῦ κ. Βενιζέλου.

Ἀκολούθως ἀμίλησεν ὁ
κ. Λούλης, ὅστις κατ' ἄρ-
χην ἔκαμεν γνωστὰς πρὸς
τὸ πλῆθος τὰς ἐνεργείας
τῆς Ἡπειρωτικῆς ἀντιπρο-
σωπείας διὰ τὴν ἐκίλυσιν
τῶν οὐσιωδεστέρων ζητη-
μάτων τοῦ τόπου μας, μετ'
ὅ ἀνεφέρθη εἰς τὴν ἀπο-
χὴν τῆς Ἀντιπολιτεύσεως
ἀπὸ τῶν ἐργασιῶν τῆς

Βουλῆς, τονίσας ὅτι ἡ
Ἀντιπολίτευσις ἐχουσασί-
α τὸ πλευρὸν τῆς τῆν πλειο-
νοφησίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ
λαοῦ θ' ἀγωνισθῇ διὰ τὴν
περιφροῦρησιν τῶν λαϊ-
κῶν ἐλευθεριῶν καὶ τοῦ
Δημοκρατικοῦ πολιτεύμα-
τος καὶ θὰ συντρίψῃ τὰς
κεφαλὰς ἐκείνων, οἱ ὁποῖ-
οι θὰ ἐπιχειρήσουν νὰ ἐγ-
καθιδρύσουν, εἰς τὴν κατ'
ἐξοχὴν χώραν τῆς Ἑλευθε-
ρίας, τὴν τυραννίδα των.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ
κ. Λούλη ἐκάλυψεν ζωηρὰ
χειροκροτήματα καὶ ουνε-
χεῖς ζητωκραυγαί ὑπὲρ
τοῦ κ. Βενιζέλου καὶ τοῦ
στρατηγοῦ Πλαστήρα.

Ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα
ἀμίλησε καὶ ὁ κ. Κιαγιάς,
ὅστις μὲ τὴν διακρίνουσαν
αὐτὸν εὐφράδειαν περιέ-
γραψεν τὰ κακὰ τῆς Κυ-
βερνώσεως «φατρίας», ἡ ὁ-
ποία ἐννῶσει τῶν εὐδυνῶν
εἶπεν, ὁδηγῇ τὴν χώραν
ὀλοταχῶς πρὸς τὴν κα-
ταστροφὴν εἰς τὸ σημεῖον
τοῦτο συνέστησεν εἰς τοὺς
Φιλελευθέρους πολιτὰς νὰ

«ἔχουν τὸ νοῦν του» δι-
τε εἰς ἐνδεχομένην σιγ-
μην νὰ εἰνε εἰς ἑσῖν νὰ
συνδράμουν τὸν Ἑθνικὸν
Συνασπισμὸν, ὅταν ἐπι-
σῇ ἀναπόδραστοις ἡ ἀνά-
γκη τῆς περιφροῦρησεως
τῆς Δημοκρατίας.

Βωπρὰ χειροκροτήματα
ἐκάλυψαν καὶ τὸν λόγον
τοῦ κ. Κιαγιά, μετ' ὃ τὸ
πλῆθος διελύθη ἡσυχῶς.

ΜΙΑ ΤΕΛΕΤΗ

Παραμυθία (τοῦ ἀνταποκριτοῦ
μας) Τὴν 21 κατελθόντο μὴ-
ν, ἐγένετο εἰσαυθὶς ἡ τελετὴ
τῆς θεμελιώσεως τοῦ ἱεροῦ δι-
μοτικῶν σχολείου, ἡ ἀνάγεσις
τοῦ ὁποῦοι γινάσιου βασιλεῖς
οὐδ' ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Κοινωνικά

Ὁ κ. Δημήτριος Βουγιῆς καὶ ἡ
σαμὴν δις Νίκη Στεφανοῦ ἐπέλεσαν χθὲς
τοὺς γάμους των ἐν Γηρομερίῳ—Φι-
λῶν.

Ἡ «Ἡπειρωτικὴ Φωνή» εὐχεται εἰς
τοὺς εὐτυχεῖς νεόνυμφους ἕλαν ἀνέ-
λιν καὶ ἀνδοπαρτον.

Σχολικαὶ ἐορταί

Μετὰ μοναδικὴν ἐπιτυχίαν ἐτελέθη
συντομῶς τὸ ἀπόγευμα αἱ ἐπίση-
μα γυμνασιακοὶ ἐπιδείξεις τοῦ Λυκείου.
Ὁ γάμος ἐτελέσθη ἀπὸ τοῦ
συνοδάρχου καὶ τοῦ διευθυντοῦ
καὶ τοῦ διδάσκοντος.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.

Ἡ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἀντιπρο-
σώπῳ τῆς ἐκείνου τοῦ Στ. Βελλίου
καὶ τοῦ Χανοῦμ.